

Τ Ο Ζ Η Τ Η Μ Α Μ Α Σ

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ—Στήν «Ἀκρόπολη» τῆς περαιομένης Τετράδης (29 τοῦ Δεκέβρη, σελ. 1, στήλ. 5—6) δημοσιεύτηκε τὸ ἀκόλουθο ἄρθρο :

Ἐνθουμοῦμαι τὴν πρώτην ἐμφάνισιν τοῦ «Νουμάς» συνεπλήρωσε τὸ ὄγδον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του καὶ νικητῆς καὶ τροπαιοῦχος εἰσέρχεται εἰς τὸ ἔννατον. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ὁ διευθυντῆς του κ. Δ. Ταγκόπουλος κατήρτισε κατάλογον τῶν συντακτῶν τοῦ β' ἔξαμήνου τοῦ λήγοντος ἔτους, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων αὐτε λίγο, οὔτε πολὺ ἀνέρχεται εἰς 52.

Ἐνθουμοῦμαι τὴν πρώτην ἐμφάνισιν τοῦ «Νουμάς». Πολλοὶ τότε ποῦ σήμερον εἶνε θιασῶται τοῦ ἔργου του ἐξανέστησαν κατὰ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Καλλημένοι ὅπως ἦσαν ἐπάνω στὸν διδασκαλισμὸν δὲν εἰμποροῦσαν νὰ ἐνοήσουν πῶς ἦτο δυνατόν μέσα εἰς τὰ τόσα ἀπαρέμφορα καὶ παρωχημένους ἀρτιστους τῶν ἄλλων περιοδικῶν νὰ βγῆ ἓνα νέο ποῦ νὰ γράφεται στήν γλῶσσα τῆν ζωντανή, ποῦ ὅλοι μιλάμε καὶ ὅλοι ἐνοοῦμεν.

Ἰπῆρξαν μάλιστα πολλοὶ τότε ποῦ πίσω ἀπὸ τὸν «Νουμᾶν» διέκριναν ρωσικὰ ρούθλια καὶ δακτύλους ξένους. Ἰπὸ τὸ πνεῦμα δὲ αὐτὸ ἐγράφησαν καὶ πύρινα ἄρθρα κατὰ τοῦ ἐπαναστατικοῦ αὐτοῦ περιοδικοῦ.

Ἐὰν ὁ διευθυντῆς τοῦ «Νουμάς» ἐτύχαινε νὰ μὴν εἶχεν ὑπολογίσῃ τὸ ποσὸν τῆς ἀντιδράσεως ποῦ ἔ' ἀπῆντα εὐθὺς ἀπὸ τὸ πρῶτόν του βῆμα, ἢ ἐὰν δὲν εἶχε φυσικῶς προικισθῆ μετὰ τὴν ἰσχυρὰν θέλησιν ποῦ ἀνέπτυξε καθ' ὅλον τὸ ἐκταετὲς χρονικὸν διάστημα, ποῦ ἐκδίδει τὸ περιοδικόν του, δὲν εἶχε δὲ πρὸς τούτοις καὶ τὸν ἥρωισμὸν νὰ στρέφῃ περιφρονητικὰ τὸ κεφάλι του εἰς κάθε ἀνθρωπάκον ποῦ τευτώνοντας τὸ μικρὸ καὶ ἀσήμαντο σωματάκι του ἐπεχείρησε νὰ παρεμβάλλῃ ἐμπόδια εἰς τὸν κανονικὸν πλὴν ἀνηφορικὸν καὶ ἐπίπονον δρόμον του, ὁ «Νουμάς» ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ θὰ συγκατελέγετο μεταξὺ τῶν μακαριῶν τῇ μνήμῃ περιοδικῶν.

Ἡ νίκη ἢ ἀληθινή, ἢ μεγάλη τοῦ «Νουμάς», ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν διευθυντῆν αὐτοῦ κ. Δ. Ταγκόπουλον. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ἔτι μαζὺ μετὰ τὸν Ταγκόπουλον καὶ τὸν «Νουμᾶν», προσέτειναν τὰ στήθη των ἑτοιμα γιὰ τὸν πόλεμον ποῦ ἀρχίζε τότε καὶ ἄλλα πρωτοπαλλήκαρα τῆς ζωντανῆς γλώσσης, πλὴν ἂν ἔλειπεν ὁ Ταγκόπουλος, ὁ στρατηγός, γιὰ νὰ καταρτίσῃ τὸ στρατόπεδον καὶ νὰ διευθῶνῃ ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Ναπολεόντια τῆς ἀγριεῖς μάχης ἐναντίον τῶν Μιστριώτιδων καὶ Σια. τὰ πρωτοπαλλήκαρα αὐτὰ σκορπισμένα εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου θὰ ἤρκοῦντο νὰ

ρίχνουν ἀπὸ καιροῦ σὲ καιρὸ μιὰ σφαῖρα. Καὶ μετὰ μιὰ σφαῖρα κάθε χρόνον τὸ φρούριον δὲν πέφτει καὶ μάλιστα ἔταν τὴν φρούρησιν αὐτοῦ ἔχει ἀναλάβει ὁ σχολαστικισμὸς καὶ ὁ δασκαλισμὸς.

Ἐνθουμοῦμαι τὴν πρώτην ἐμφάνισιν τοῦ «Νουμάς» συνεπλήρωσε τὸ ὄγδον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του καὶ νικητῆς καὶ τροπαιοῦχος εἰσέρχεται εἰς τὸ ἔννατον. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ὁ διευθυντῆς του κ. Δ. Ταγκόπουλος κατήρτισε κατάλογον τῶν συντακτῶν τοῦ β' ἔξαμήνου τοῦ λήγοντος ἔτους, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων αὐτε λίγο, οὔτε πολὺ ἀνέρχεται εἰς 52.

Ἐνθουμοῦμαι τὴν πρώτην ἐμφάνισιν τοῦ «Νουμάς». Πολλοὶ τότε ποῦ σήμερον εἶνε θιασῶται τοῦ ἔργου του ἐξανέστησαν κατὰ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Καλλημένοι ὅπως ἦσαν ἐπάνω στὸν διδασκαλισμὸν δὲν εἰμποροῦσαν νὰ ἐνοήσουν πῶς ἦτο δυνατόν μέσα εἰς τὰ τόσα ἀπαρέμφορα καὶ παρωχημένους ἀρτιστους τῶν ἄλλων περιοδικῶν νὰ βγῆ ἓνα νέο ποῦ νὰ γράφεται στήν γλῶσσα τῆν ζωντανή, ποῦ ὅλοι μιλάμε καὶ ὅλοι ἐνοοῦμεν.

Ἡ Παιδεία μας χρειάζεται νὰ καταχτῆ καὶ νὰ παρακοιταχτῆ. Καὶ δὲν εἶναι δυνατόν καμιά σωτήρια καὶ ὀφελιμὴ ἐπισπόμεναι ἀλλαγῆ, ἀνίσως δὲν ἀρχίσῃ ἢ ἀλλαγῆ καὶ στὸν κλάδον τοῦτο, ἀπὸ τὸ Ἄλφα πάλι. Καὶ τὸ Ἄλφα εἶναι τὸ *γλωσσικὸ μας σύστημα*. Καὶ τὸ σύστημα τοῦτο *χρειάζεται ριζικὴ μεταβολή*.

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

Ἄνάγκη νὰ ξετάξεται ὁ ἀνθρώπος καὶ ἔχει μοναχὰ τὸ ἔργον, γιὰτι πολλὰς φορὰς ὁ ἀνθρώπος μᾶς βροχιάει νὰ κώσσουμε τὸ ἔργον.

Α. ΚΟΤΤΡΩ

Κάθε σοβαρὰ μέγροση ἀποχτιέται ἀπὸ τῆ ζωῆ καὶ ἔχει ἀπὸ τὸ σκολεῖο.

ΤΟΛΣΤΟΗΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. *Ερ. Φρ.* στή Βενετία. Ὅχι καὶ τόσο καλὰ, γι' αὐτὸ καὶ δὲν τὸ δημοσιεύομε. Στείλα μας ἄλλα. Ἡ Γρ. τοῦ Φιλ. (Α' καὶ Β' τόμος) εἶναι καταλληλότεται καὶ πουλιέται 3 θρ.—κ. *Dalm.* στὸ Παρίσι. Λάβαμε τῆ συντρομῆ καὶ εὐχαριστοῦμε.—κ. *Ἄσημ.* στή Λειψία. Δὲν ὑπάρχουν ἄλλα ἀντίτυπα πλὴ ἀπὸ τὸ βιβλίον ποῦ μοῦ ζήτησ. — κ. *Φ. Στεφ.* στὸ Βατοῦμ. Λάβαμε τῆ συντρομῆ καὶ εὐχαριστοῦμε. Δὲ μᾶς τὰ γράφετε αὐτὰ τὰ νύστιμα; — κ. *Ἄντ.* στή Σαλονίκη. Θὰν τὰ διαβάσομε καὶ θὰ τὰς γράψομε. Ἀπὸ μιὰ κατὰ ποῦ τοὺς ρίξαμε, μᾶς ἀρέσανε. Ὁ φίλος δουλεύει στὸ «Συρίπ» καὶ κατὰ γράφει του.—*Σοσιαλιστῆ* ἐδῶ. Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνηση πολεμάει λυσσασμένα τὸ Σοσιαλισμὸ. Ἐκλείστε τὸ Σοσιαλιστικὸ Κέντρο στήν Πόλη, ἔπαψε καὶ τὸν «Ἐργάτη.» Αὐτὰ ἔβρομε καὶ αὐτὰ σοῦ γράφομε.—κ.κ. *Ἄλ. Παπαμ.* καὶ *Rus. Park.* στὸ Liverpool. καὶ *Εὐγ. Φωτ.* στήν Κέρκυρα, Λάβαμε τῆς συντρομῆς τοῦ 911 καὶ σὰς εὐχαριστοῦμε.